

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 187.

V Ljubljani, v četrtek 17. avgusta 1893.

Letnik XXI.

Spomini na poljski katol. shod.

(Konec.)

Prikriti sovražniki.

To bi bila nekatera slaba nagnjenja dobrih katolikov. Vsekako je potrebno, da jih premagamo, kajti so neradovoljen, pogosto dobrosrčen ali vendar pravi pomočnik sovražniku. Zvesti in mogočni sovražnik jih zna tudi dobro izkoristiti v svoje namene. S tem postane polagoma še močnejši in nevarnejši. Na jedni strani se mi čutimo boljše in se združujemo v katoliški zavesti in delovanju, na drugi pa on ne popusti svojih namenov in nas preganja z večjo močjo. Teda pa ni najnevarnejši, kadar se s potegnenim mečem odkrito bori proti Bogu in veri. Teda ga pač kdo posluša, pa teh ni veliko, teda ga je lažje spoznati in se ga varovati. Huje je, kadar preži in se priplazi, da ga nikdo ne zapazi, ker pri tem lahko goljufuje in ima za to vsa sredstva. Jednemu pravi, da se v božje in verske stvari ne meša, temveč kaže le na slabe katolike in duhovnike. To je pa že stara in dobro znana past. Začne se z očitanjem proti duhovnikom, ki je včasih opravičeno, polagoma se pa preide na to, kaj duhovnik uči in se izpodkopa vera. Tako je začel in deloval Luter. Druzega in sicer omikanca pa vjamejo z besedo „napredek“ in ga preslepe, da je vera znamenje neumnosti. Ker omikanec neče veljati za neumneža, s silo uniči s tem neumnim in napačnim sramovanjem svojo vero in odpade od cerkve. Pri drugih se pa začne z lepimi govori o ljubezni do domovine, vjamejo jih z blagimi čustvi in pripeljejo v zmote in k napačnim načelom. Nevera in sovraštvo do cerkve se rado kaže kot prava domovinska ljubezen: moli ne, ali druge navdušuje k molitvi in molitev zlorablja v posvetne in politične namene. Sicer pa stoji v božjih zapovedih takoj na drugem mestu jasno zapisano: Ne imenuj po nemarnem božjega imena. To zapoved ruši tisti, ki ne moli zato, da bi hvalil Boga in ga prosil, temveč jedino zato, da

se ljudem pokaže, ali kakor so rekli pred tridesetimi leti, da se demonstruje. Kdo ve, če sedanje preganjanje cerkve in nevarnost ni kazen za to, da smo zlorabili molitev in ime Gospodovo po nemarnem izgovarjali.

Dandanes si hinavski nadeva tudi socijalizem večkrat pobožen in katoliški plašč v nadi, da druge vara. Bogaboječ je in zahteva samo, da se pošteno in zvesto izpolnjujejo božje zapovedi, zvesto se drži evangelija in po svojem zatrevanju deluje v imenu ljubezni do bližnjega. Tu je lahko odgovoriti, da ljubezen in evangelij ne delujeta s sovraštvom in sovraštva ne razširjata. Kdor pa to dela, njegova ljubezen je laž, njegova vera je le navidezna. In naposled, kaj še škoduje in preti katolikom? To, kar Skarga navaja za nevarnost za domovino: Biti priča velikemu razdvojenju človeških src, razporu ljudskih slojev, mnogim neprijetnostim, zaradi katerih drug drugemu ne zaupa, drug drugemu dobrega ne želi, drug drugemu zasramuje ...

Sklep.

Je-li prav in dobro, da govorimo o slabostih in napakah naših, posebno sedaj, ko smo prvi pot prišli vkupe, da se spoznamo in sporazumimo? Morda bi bilo bolje povedati, da nismo le katoliški, temveč tudi v marsikaterem oziru boljši, nego prej, da smo nekoliko napredovali v trdni zvestobi in gorečnosti, in s tem skleniti?

Ljubeznijeje bi morda bilo, ali boljše pa ne. Tukaj ne gre za to, da se hvalimo, temveč da se spoznamo in napredujemo. Nikdo pa ne pride nikamor naprej, ako ne pogleda krog sebe, kje je in v kakšnem položaju da je, česa se mora odkrižati, kaj si pa pridobiti, da pride dalje in višje.

Mi si moramo pomagati iz globoke pasti, in pot, ki jo imamo, je dolga in težka. Bode-li ta tridnevni katoliški shod pomenljiv korak dalje po tej poti? Z božjo pomočjo pač! Precéj je razsvetlil to pot in storil marsikaj, kar more potnikom po tej poti dajati pogum in zaupanje.

Umno in previdno smo se posvetovali o raznih vprašanjih. Pesnik pravi, da mora biti to prihodnost in smoter, da bomo povsod Gospoda hvalili, volilei in izvoljenci, pri sodišču in na prestolu. V odsekih se je govorilo o raznih ozirih in razmerah našega socijalnega življenja, in vse je merilo le na to, da bi naše socijalno življenje bilo katoliško življenje. Sedaj je treba, da se nadaljuje, uporablja in izvršuje; potrebno je pa pri tem, da vse to podpira prava in trdna volja. Velleitas v verskih in drugih stvaréh se spodobi le majhnim otrokom, dočim je zares zrelemu človeku in tudi krepki in vrli družbi bistvo in znak voluntas.

To stanovitnost in vrlost misli cerkev, in zato prosimo, kakor ona prosi, da Bog podpira naše dejanje in nehanje s svojo milostjo. „Adiuvando prosequere“ se pravi, temu slediti, tega ne opustiti. Bog daj, in mi bomo korakali dalje po poti, katero smo nastopili, in našel se bode marsikak povod, kjer nas bode ta pomoč krepila in spremljala, da se vse naše molitve in dela z Bogom začno in z Bogom končajo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. avgusta.

Dvojezični napisi utegnejo nemškim liberalcem delati še preglavice. Nemški nacionalci so že jeli napadati nemške liberalce, zakaj da so zaradi samočeških napisov v Pragi napravili toliko hrupa. Po zatrevanju nemških nacionalcev praški mestni svet še resno samo čeških napisov napraviti ni mislil. Napravili bi jih bili nekoliko, pa zopet odpravili, ker bi bili videli, da je v Pragi potrebno tudi nemških napisov. S samočeškimi so le Čehi hoteli nemške liberalce speljati na led, da se oglasé za dvojezične napise, da potem začno lažje agitacije za dvojezične napise po takih mestih na Češkem, kjer so sedaj le nemški. Nemški liberalci so šli Čehom na led in poslednji so že začeli veliko agitacijo za dvojezične napise. Vidi se, kako znajo nemški

LISTEK.

Črtice iz somatologije.

(Po predavanju dr. Žlobudrala priobčeno za kratek čas Ljubljani, 17. avgusta.)

XI. Grlo.

(Konec.)

V oziru petja so ptice pač dosti na boljem, kakor človek. Njihovo petje je bolj natorno, lažje in ceneje. Za nje ni treba nobene akademije ali konservatorija, kajti pojejo takoj, ko jim vzrase kljun. Glasovirja ali harmonija ne potrebujejo — „sie führen ihre Flügelbegleitung immer mit sich“. Vsled svoje visokoleteče pozicije, ki jo zavzemajo v zraku, premagajo lahko največje in najtežje „pasaže“ in pridejo že zgodaj „na zeleno“. Dolgi študij ne potrebujejo, ker pojó vse „iz glave“. Vstopnine k njihovim koncertom ne tirjajo in tudi „kupletov“ jim ni treba dajati v cenzuro. Da, še več: slavček n. pr. poje danes lahko v Ljubljani, drugi dan pa v Novem Mestu, ne da bi prelomil „kontrakt“.

Naj se pa pevci dandanes še tako ponašajo s petjem, vendar niso kós nekdanjim Grkom. Njihov

Orfej n. pr. jih je v tem zelo prekosil. Saj je s svojim petjem gánil drevesa in celo skale so se privalele poslušat ga. Čuvaj peklenski je bajé zadremal vsled milega zvoka njegove lire, tako, da je lahko svojo ženo odpeljal iz pekla. In kadar je prepeval Amfijon, so se vkladali kamni kar „po taktu“, ko so zidali mesto Teben.

Da ta dva pevca-junaka živita dandanes, to bi ustanovila raznih „stavbenih društev“! Ne bilo bi težavnega dovaževanja, niti zidarskih „štrajkov“, delničarji dobivali bi gotovo sto odstotkov dividende, ne bilo bi zadrege zaradi delavskih stanovanj in tudi „barák“ ne bilo bi treba staviti!

Ker pa današnji pevci lesá ne ganejo, imajo pa zato nekateri „leseno grlo“. Odkar je pokojni Vodnik izdal svoj „Opomin h petju“ (Stari pevec, ne boj se peti), poje mlado in staro; ne zato, ker zná, ampak kakor da bi moralo, — in tako je petje zašlo v marsikako napačno grlo. Če bi ta ali oni ne znal peti, ne bila bi nikaka nesreča, pač pa je nesreča, da kljub temu vendar-le poje. Ne čudimo se torej, če pevci-strokovnjaki trdijo, da še nikoli ni toliko ljudij pritoževalo se, kakor ravno dandanes, da jih po „ušesih trga“.

Sploh pa vse to vendar ne zmanjšuje vrednosti petja, kajti ono je in ostane neposredni iz-

raz pravih čutil ter ima zato tudi prednost pred pripovedovanjem; k sreči gre, ker od srca prihaja. Ko je bil Bog ustavil zidanje babilonskega stolpa in ljudem jezike zmedel, ostal je vendar še en skupni jezik, ki se povsodi čuje, povsodi razumi, povsodi lepo zveni ter je povsodi v čišlih: od severa do juga, od Mačkoveca do Žabje luže in še dalje. Ta splošni jezik je petje. Sekirice so črke, generalbas je slovničica in različni takti njene perijode. Kdor zna ta jezik pravilno govoriti, dene svojo dušo v grlo in iskricice svojih čutil v ušesa poslušalcev. Pri taki priliki ni čuda, da pozabimo svet in njega gorje!

Kjer poje se, le vsedi se in daj za'n liter,

Se prej minil bo čas, k' je že itak prehitel!

Grlo ima velik pomen tudi v socijalnem življenju, ker se marsikaj lahko po njem „požene“. — „Da bi bil jaz prej vedel, kako dobra je voda, — še sedaj bi bil „grunt“ moj!“ — vzdihoval je pivček pri „štetni“. V grlu je tudi dober ali slab okus. N. pr. žena krega moža: „Povej mi no, kakšen okus moraš imeti vsled vednega pijančevanja!“ — On: „O, tega pa ne: če bi ti to vedela, začela bi še ti piti.“ Ali: „Der Wein schmeckt so, als wenn man einen dienstfreien Igel durch die Gurgel Parade-marsch laufen lässt.“

nacionalci dobro porabiti vsako stvar proti liberalcem. Posebno če se bodo zares morali v Liberci, Litomericah itd. napraviti dvojezični napisi, bodo nacionalci hudo obdelovali liberalce, ki so ta mesta pripravili ob čisto nemški značaj.

Vrejenje valute zadeva na vedno večje težave. Zlata je vedno težje dobiti in ga bo še težje, ko Amerika uvede zlato veljavo. Povsod, in to ne le v naši državi, naraščajo obresti. Ažijo na zlato narašča. Imamo ga že 5-15 odstotkov nasproti srebrnim kronam. Dobro je, da ni potreba, da takoj preidemo k zlati veljavi. To bi napravilo najbrže kak finančen polom. Še polagoma bomo težko prišli do zlate veljave. Seveda židovski bogatinje se veselijo sedanjega težavnega položaja, ker jako dobro žanjejo. Le prejasno se vidi, da imajo prav tisti, ki so trdili, da bodo od zlate veljave imeli dobiček jedino bogatinje, ljudstvo bo pa na škodi. Država se zakoplje v nove dolge, tistih dobrih posledic pa ne bo, ki so se vse obetale, ko se je v državnem zboru razpravljalo vrejenje valute.

Nemški katoliški shod. Grof Ernest Silva Tarouca in več avstrijskih krščanskih socialstov se udeležijo katoliškega shoda v Würzburgu. Grof Silva Tarouca bo govoril na tem shodu o socialni reformi v Avstriji. Njegov govor bo vsekako jako zanimiv.

Pruski Poljaki. Mej pruskimi Poljaki sta sedaj dve stranki, rekli bi ljudska in dvorna stranka. Prva stranka ničesa ne pričakuje od vlade in tudi ima najbrž prav. Druga se pa nadeja, da se sedaj razmere za Poljake zboljšajo, ko so glasovali za vojaško predlogo. Sedaj ta razkol mej Poljaki še ni tako očiten, ali obe stranki se popolnoma ločita, ko bi Poljaki ničesa ne dosegli. V tem slučaju bi pa dvorna stranka jo tudi hitro doigrala. Narod bi jej pri bližnjih volitvah odtegnil zaupanje. Ljudska stranka bi se pa najbrž tesneje oklenila katoliškega centra.

Zakladni tajnik grof Posadowski Wehner. Imenovanje tega moža na tako važno mesto ni liberalcev zadovoljilo. Njih listi pišejo, da se je bati, da se bo oziral bolj le na kmetijstvo, premalo pa na interese trgovine in industrije. Sploh je pa premalo izveden v finančnih stvareh, da bi mogel voditi uspešno nemške državne finance. Najbrž mu bo vodja le pruski finančni minister Miquel. Poslednji je sicer izšel iz liberalne stranke, ali liberalci vendar niso več posebno zadovoljni z njim. Njegove davčne reforme niso prav po volji bogatim židom. Najbolj jih je pa Miquel razdražil s tem, da se je izrekel za borzni davek. Da Miquel ni bil nekdanji vodja narodnoliberalne stranke, bi seveda liberalni listi še huje udrihali po njem, tako pa le bolj prikrito kažejo svojo nevoljo. Kaj pa tudi hočejo. Upanja ni nobenega, da bi za njim prišel kdo njim povolnejši, ko vpliv liberalne stranke propada.

Rusija in Nemčija. Nemški cesar in ruski car se letos zopet snideta in sicer bo cesar Viljem obiskal carja na danskem dvoru. Ta shod se že nekaj časa napoveduje, ali ni bil prav verjeten, ker odnošaji mej Rusijo in Nemčijo niso sedaj

posebno prijazni, ker se je začela carinska borba. Sedaj pa neki danski list, o katerem se misli, da je dobro poučen, poroča o tem shodu. Političnih posledic pa ta shod ne bo imel. Nemški cesar in ruski car sta se že parkrat sešla, ali to ni niti izboljšalo, niti shujšalo političnih odnošajev. Car se noče zavezati na nobeno stran. Politika svobodne roke mu je vodila. Zaradi tega pa celo berlinski listi ne stavijo nobenih posebnih nad v ta shod; jedva da ga omenjajo, pa le, kakor kak drug bolj navaden dogodek.

Volitve v Franciji. Papež je pisal bordskemu nadškofu pismo, ki je v zvezi z volitvami. Sv. oče v tem pismu priporoča francoskim katolikom, da naj priznavajo republiko. V pismu se ostro graja tisti, ki se bahajo, da bolje skrbé za cerkev, kakor papež sam. S tem so prizadeti nekateri monarhisti, kateri se vedno bahajo s svojo skrbjo za cerkev, v resnici bi pa le radi, da bi jim cerkev služila za druge namene. Pariški nadškof Richard je izdal pastirski list, v katerem vernikom priporoča, da naj volijo le može, ki brezpogojno priznavajo republiko ali so tudi pripravljeni braniti z vso odločnostjo versko svobodo. Ta pastirski list se je prečital v vseh cerkvah. Nadškof je povabil vse župnike iz Pariza in okolice k sebi, da se posvetujejo in da jim naroči, kako naj postopajo glede na volitve. — Ministerski predsednik je na shodu volilcev se precej laskavo izrekel o katoliških republikancih. Morda to pomenja, da se razmere za to stranko boljšajo, ko se vladi zdi potrebno ozirati se nanjo.

Ameriški kongres. Ne le v zbornici poslancev, temveč tudi v senatu je večina za odpravo Shermanovega zakona, če tudi le majhna. Po Shermanovem zakonu je država slednje leto morala neko gotovo množino srebra pokupiti od srebrnih rudnikov in ga prekovati v denar. Vsled tega je pa v Združenih državah se nabralo silno srebrnega denarja, kar je pa sedaj jako nepriležno, ko se povsod vpeljava zlata veljava in srebro ter z njim srebrni denar zgublja veljavo. Zmedene denarne razmere so že močno ovirale trgovino. Zaradi tega se misli omenjeni zakon preklicati in Amerika dobi čisto zlato veljavo. Ob enem pa mislijo za olajšanje kupčij pomnožiti papirni denar. Bankam se bo dovolilo, da bodo smele izdati toliko bankovcev, kolikor imajo zaloge, dosedaj so smele izdati bankovcev le za 90% svoje zaloge. Tako bo prišlo za 19 milijonov dolarjev denarja v promet. Nadejajo se, da bo vrejenje denarnih razmer zopet povzdignilo trgovino in obrtnijo v Ameriki, da potem delavci, ki sedaj praznujejo, zopet dobe dela.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna VIII. velika skupščina dne 26. julija 1893
v Sežani na Krasu.

VIII.

Razvoj in gibanje naših podružnic.

3. V pretekli dobi je ovenelo le nekoliko vej velikemu drevesu naše družbe, a da je to drevo v svojem jedru zdravo in polno življenjske moči, spri-

čujejo nam zelene mladike, ki so na novo vsklile. Lani smo izkazali podružnic 105, letos je poskočilo njih število v glavnem imeniku na 123. Te so: Tekoče število: 106. Ženska podružnica v Kranju 107. Cerkniško-Planinske okolice na Rakeku ženska podružnica. 108. Ženska podružnica v Logatcu. 109. Prva Belokranjska ženska podružnica v Črnomlju. 110. Ženska podružnica na Vrhniki. 111. Ženska podružnica za Sežano in okolico. 112. Dornberško-Prvaška ženska podružnica. 113. Ženska podružnica v Idriji. 114. Ženska podružnica za Ajdovščino. 115. Ženska podružnica v Tolminu. 116. Ženska podružnica v St. Vidu nad Ljubljano. 117. Podružnica v Radovljici. 118. Podružnica v Ljutomeru. 119. Podružnica v Teharjih. 120. Podružnica v Slovenski Bistrici. 121. Ženska podružnica Stari Trg pri Ložu. 122. Moška podružnica Stari Trg pri Ložu. 123. Ženska podružnica v Postojini.*) Ta je bila sicer zasnovana na predvečer lanske skupščine, a formalno nam je bila zglášena še le pozneje. — Iz navedenih imen so č. skupščinarji že povzeli, da so ženske podružnice v veliki večini. (Slava jim!) To pa je v razvoju naše družbe — da rabim besede slavnega pesnika iz nekega njegovega lista do tajništva — „najlepši vspeh, ker se je vzdramilo in na delo stopilo naše ženstvo, to je za nas največjega pomena, rekel bi zgodovinske važnosti.“ Da, čast in slava Vam, žene slovenske in dekleta! S tem svojim činom ste dokazale ptujemu in domačemu svetu, da umevate svoj poklic, da imate pri vzgoji slovenske dece tudi ve besedo, da nočete prepuščati nasprotniku nobenega otroka več. (Da, nobenega!) Ve, ki ste po naravi že odločeno, da čuvate domače ognjišče, pomagajte po naši družbi zbirati okrog njega mladino, ki jo nasprotnik z mamilom slepi ter vabi v svoje potujčevalne zavode! (Živele!)

Ako privzamemo še poznejše ženske podružnice k letošnjim, štejemo jih vseh 22 z nad 3000 družbenicami — torej lepa ženska armada. (Navdušeni živele in slava-klici, ploskanje.)

Če prištejemo člane novoustanovljenih podružnic lani izkazanim, dobimo čez 10.000 članov. (Dobro!)

Kakor je vodstvo ponosno na krepko se razvijajoče ženske podružnice, tako z radostnim zadovoljstvom beleži zopet lep broj novih pokroviteljev, in kakor smo lani veselo konstatovali stotino podružnic, tako letos že naznanjamo prvo stotino pokroviteljev. Pristopili pa so: Tekoče število: 84. Gospica Ana Druškovič v Ljubljani pri Senklavsko-frančiškanski ženski podružnici. 85. Gospica Antonija Kadivec v Ljubljani pri Šentjakobsko-Trnovski podružnici z geslom:

V povzdigo dušno in za čast naroda

Žrtvujmo združeni za darom dar;

In da še plodnejše uspeva stvar,

Duh vodi svetih nas Ciril-Metoda!

(Živela, izborna, plosk.) 86. Slovenski klub v Celovcu pri Celovski podružnici. 87. „Trg Litija“ pri Litijski podružnici. 88. Slovanska Čitalnica v Trstu pri možki podružnici. 89. „Dolenjski Sokol“ pri Novomeški podružnici. 90. „Loško-Potoška podružnica“. 91. „Pivska podružnica“ v Šempetru na Krasu. 92.

*) Pri skupščini sta se zglasili še novooosnovani podružnici: Rožak na Koroškem in možka podružnica v Sežani. (Slava!)

Poglavarja avstralskih divjakov so vprašali v Londonu, kako se mu kaj zdé Evropejci. „O prav dobri so“ — pravi — „červano sem dosedaj še samo dva pojedel.“ Kakor trdé Kitajci, da človek postane mož še-le tedaj, ko je začel okušati grenkosti, tako tudi lahko rečemo, da ima najboljši okus to, kar si grenko in trdo zaslužim o.

Kdor ima lep glas, pravijo, da ima dobro grlo; nasprotno pa, kdor tako poje, kakor ubit lonec ali kakor da bi drva lomil. Grlo postane lahko hripavo vsled petja in pitja, pa tudi od vpitja. Zato so pri vojakih „korporali“ vsi hripavi, kedar vadijo novince.

Skozi grlo gre jed in pijača (naš vsakdanji kruh). Kako in v koliki meri se oboje zavziva, od tega zavisi naše zdravje in kajpada tudi dolgo ali kratko življenje. Tukaj velja:

„Sei mässig stets in Speis' und Trank,

Frag' keinen Arzt, werd' niemals krank,

Nimn' nichts vom Apotheker ein

Gesund dann wirst du allzeit sein.“

Sicer pa tudi: „Wer trinkt ohne Durst und isst ohne Hunger, — stirbt desto junger.“ Skozi grlo se tudi kolca (nazaj pehá), kar se menda najlažje ustavi, če nas kdo ustraši. Skoz-enj se pa tudi lahko kaj nazaj vrže, kar vedó tisti, ki po-

znajo „morsko bolezen“. Taki imajo v slovnici še en padež (sklon) „vomitiv“ (bljuvalnik).

Požiramo tudi lahko jezo in nevoljo; toda, če se to godi večkrat, pokvarimo si želodec. Nekateri vojaški podčastnik celo misli, da more človek sam sebe požreti. N. pr. „Wo steckt denn der Rekrut Lochhuber? — Einjähriger Müller, gucken Sie dem Kerl doch einmal in den Rachen, aber mit Vorsicht, ich glaube, er hat sich selbst verschluckt!“ — (Ko je usta zopet zaprl, — zdéhalo se mu je namreč) „Guten Morgen Herr Lochhuber, hat Sie der Walfisch wieder ausgespuckt, Sie Taucher, Sie Jonas! — Aber das merken Sie sich, wenn Sie wieder verreisen, melden Sie sich vorher in Urlaub, sonst können Sie drei Tage Arrest verschlucken!“

Pri petju in pitju je marsikdo navdušen narodnjak in takrat navadno napiva: „da bi Bog živil slovensko domovino“, — kar je čisto prav. Če bi jo morali živiti taki narodnjaki, ki se je le takrat spominjajo, — menda bi je že zdavnaj ne bilo!

Kakor je vedeče, pijejo posebno radi nekateri dijaki-vseučiliščniki (kateri nimajo „denarne kuge“ namreč), čeprav kateri domov poroča, da je bolan. Če ga oče obišče ter mu pravi: „Vedno pišes, da

si bolan, pa piješ vrček za vrčkom, bi li ne mogel iti v kolegij?“ — odgovori mu ta: „Oj ne, to bi bila moja smrt! . . . Piva si dam lahko prinesiti na dom, profesorja pa ne!“

Nekega „debeljaka“ vpraša znanec: „Ti si moral že veliko piva popiti, odkar si na svetu, kaj ne?“ — „I kako to, — saj pijem le vodo!“ — „Pa si tako debel, saj od vode to ni mogoče!“ — „O, prosim, poglej p o v o d n e g a k o n j a!“

Za svetovalec, koliko naj pijemo, imamo želodec in pa pamet N. pr.: „Bi si ga li privoščil še eno merico ali ne? — Želodec pravi: da, pamet: ne; pamet je modrejši, kakor želodec in — modrejši odjenja, — torej . . . natakaj, še en liter!“

Pije se lahko iz obupnosti ali pa iz ljubezni. Če je pijača za kaj, diši v obeh slučajih.

Revež je, kdor ima „gobo“ v grlu, še večji pa, komur se grlo „suši“, ali pa, če kliče zdravnik, ko mu že „voda v grlo teče“.

V grlo dobimo lahko še neko bolezen, ki je prav sitna in se semtertje tudi napačno razumi. N. pr.: „Kako je kaj pri Vas, ste vsi zdravi?“ — „Hvala Bogu vsi, le „ona“ je po noči dobila „augino“. — „No, potem Ti pa prav od srca častitam. . . . Torej zopet „punčka!“

Jakob Aljaš, župnik na Dovjem, pri podružnici „Gorenjska Dolina“. 93. Dr. Vinko Gregorič, deželni primarij v Ljubljani pri moški Šentpeterski podružnici. 94. Anton Hajšek, častni kanonik, dekan pri podružnici Slovenska Bistrica. 95. Gospica Ivanka Skofic pri Šentpeterski ženski podružnici v Ljubljani. 96. Ženska podružnica v Sent Vidu nad Ljubljano. 97. Julij Rozina, trgovec v Pudobu pri Ložu. 98. Ženska podružnica v Kameniku. 99. Narodna Citalnica v Kranju pri Kranjski podružnici. 100. Gospa Marija Koblar, posestnica v Litiji pri Litijski podružnici. 101. Ženska podružnica v Postojini. 102. Narodna tiskarna v Ljubljani pri prvi ljubljanski podružnici. 103. Dr. Janko Marolt, okrajni zdravnik na Vrhniki. 104. „Novomeški samci“ pri novomeški podružnici. 105. Slovenski bogoslovci v Gorici l. 1893 pri goriški moški podružnici. 106. Litijske in Šmartinske Slovenke št. IV. po zastopnici gospej Ivani Knaflič-evi pri litijski podružnici. 107—109. Šentjakobsko-Trnovska ženska podružnica v Ljubljani št. I. po zastopnici gospej Hedvigi Šubič-evi, št. II. po zastopnici gospej Ivanki Gutnik-ovi, št. III. po zastopnici gospici Minki Marovt-ovi. 110. Šentpeterska ženska podružnica v Ljubljani. 111. Bralno društvo pri Sv. Ivanu poleg Trsta pri svetoivanski podružnici. 112. Dr. Fran Štor, odvetnik v Ljubljani poleg prve ljubljanske zdaj še pri teharski podružnici. 113. Moška podružnica v Kranju. 114. Ivan Valenčič, posestnik in trgovec v Trnovem pri Il. Bistrici. 115. Fran Jurca, trgovec v Postojini.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. avgusta.

(Ne vedó, za kaj se gré.) Maribor, 12. avgusta 1893. „Še zdaj ne vedó, za kaj se gré!“ Tako smo žalostno vzklíkili na večer dne 6. avgusta t. l. po končani, res velikanski pevski veselici v Mariboru. Vsakdo je že iz naslova ugani, da nameravamo povedati tukaj nekaj besedice o slovenskem razporu, ki požira dandanes vse sile narodnih taborov. „Ali v kaki zvezi pa je vendar političen razpor in nepolitičen koncert? Še to spajati pa vendar ne gré! To je že preveč!“ Tudi mi smo tako mislili, ali žal, dejanjsko so nas drugače poučili. Moralo je iti! Slušajte! Ko so odzvenili divni glasi slovenski v Gambrinovi dvorani v Mariboru, kjer je bilo ljudstva vse natlačeno in ko se je pričel ples, podali so se resni možje, pred vsemi seveda politiki, v prestore gostilne „Nadvojvode Jovana“. Dve dvorani bili ste prenapolnjeni. Krasno so tudi tu zadonele slovenske pesmi, posebno od strani, kjer je bilo omizje mladih duhovnikov lavantinskih v prvi dvorani. V drugi so pa bile zbrane večinoma visoke glave političke. Napitnic vršila se je to nepretrgano brezbrojna niz in marsikatera lepa beseda izrekla se je o slovenski pesmi, ki je čast naše domovine. Posebno lepo povdarjal je g. dr. Medved: „Vajeni smo Slovenci dati Bogu, kar je božjega, carju, kar je carjevega, a i narodu, kar je narodovega. (Gromovito odobravanje od vseh strani.) Danes proslavili smo ga sijajno na domačih tleh, v Mariboru, s slovensko pesmijo!“ — Ali proti polunoci jeli so se oglašati drugi, neprijetnejši glasovi. Prvi, ki je začel omenjati slovenskega političnega razpora, bil je vseučilišni prof. g. dr. Krek. Čudil se je, kako zamore „neka stranka“ njega, ki je občeval z Raičem in Trstenjakom, imenovati liberalca. Liberalcev na Slovenskem ni! Bolesno smo opazovali, kako se i ta gospod z vso silo sam vriva v liberalno prtjago. Napitnica bila je običajno, v resnici pa jako mrzlo sprejeta. Pred nami pa je nekdo poluglasno zamrmral: „Nescit, de quo agitur!“ Se netaktniše obnašal se je g. profesor Sim. Rutar. Najprej govoril je kot politik. „Kaj je vzrok razpora na Kranjskem? — Surovost!“ In potem je jel se hudovati nad „neko stranko na Kranjskem“. Razumeli smo le toliko: „... Višje omike ne privoščijo ženskemu spolu! ... višje dekliske šole v Ljubljani nam ne dajo ... napredek ... nazadnjaštvo ... mračnjaštvo ... nepoštena sredstva! ...“ Dalje je kot zgodovinar obsojal „neko stranko“, potem si je ogrnil proroški plašč in je napovedal bližnji pogin in „zmago luči“. To je pa tako storil, rekši: „Tok zgodovine je tak:“ (tu ni več govoril). Sklepal je čudno. Ni namreč obligatno „povzdignil svoje čaše“, ni napil narodu, domovini in prijateljem, marveč odložil je svojo čašo in s puhlo zabavljico na „klerikalce“ posadil se je s tako silo na svoje sedalo, da je zaječal krčmarjev stol. Obligatni „Živio!“ Mi pa smo s podvojenim prepričanjem

pritrjevali: „Nesciunt de quo agitur!“ Gosp. Rutar namerava postati Slovenceem Ksenofon, Tacitus, Nestor, Schlosser itd. ob enem, on je slovenski zgodovinar katexochen, da, on i piše slovensko zgodovino, on je za to podpiran od vlade in „Slovenske Matice“. Ali prosimo Vas, kaka bo ta zgodovina, spisana od človeka, ki niti ne ume svoje dobe. O pridi, pridi kmalu slovenska Leonina in nje zgodovinski odsek! Po g. Rutarja besedi, ker položaj postal je že jako neprijeten, opozarjal je nekdo štajerskih govornikov: „Gospóda, pustimo za sedaj ta prepír! Veselimo se rajše lepih vspehov slovenske pesmi!“ Zastonj! Zastonj je bila lepa napitnica g. prof. Bezenšek a iz Plovdiva. Še nekateri so premlevali isti predmet, dokler se je nazadnje do cela osmešil vojaški kapelan I. v., gospod dr. Senjak, rodóm iz Bosne. Blizu pol ure govoril je o slovenski „raspri“, ali bolje rečeno, prevajal je članke iz „Slovenskega Naroda“ na lepi hrvatski jezik. Kratak zapopadek njegovih besed je bil: Ni liberalcev na Slovenskem. — Oni, katere „neka stranka“ liberalce imenuje, so le pravi in jedini navdušeni narodnjaki. — Vera sedaj ni v nevarnosti, in ako bi kdaj bila, prišli bi nam prvi na pomoč slovenski liberalci. — Sufficit! Ta mož zdeval se nam je pravi prototyp onega slovenskega razumnštva, ki čita le „Slovenski Narod“ in se po njem na slepo vero dresira. Tako i dr. Senjak neseit, de quo agitur. Sklenimo! Gospóda, vzdramite se! Levate capita vestra! Spreglejte, kak je dandanes tok slovenske zgodovine! Malo ur prej, ko smo se mi pri „Nadvojvodu Jovanu“ v Mariboru po Vaši krivdi tako netaktno zabavali, sklenil se je velikanski shod 4000 dolenjskih mož v Novem Mestu. „Ali nam zaupate?“ vprašal je tam dvakrat odličen zastopnik „neke stranke“ na Kranjskem zbrane resne može in dvakrat zaoril je iz veličastnega zbora urnebesni klic: „Zaupamo!“ Poročilo o tem donaša štev. 181. „Slovenca“. Tam povedano mora oči odpreti, kar se tiče napredka slovenskega naroda, tudi v kosti in mozeg odrevenelemu — recimo izvan Slovenske bivajočemu Slovenceu, tembolj pa onim, ki bivajo v nje sredini. Kaj pa porečemo Vam, katoliško-slovenski narodnjaki? Ne, ne rečemo: „Ti Kranjci!“, kakor nas po krivici sumničite; kličemo Vam: „Vztrajajte! Bog in narod z Vami! Nič ne dé, ako pri tem pade nekaj ponosnih glav, ako s površja izgine nekaj onih, ki se domnevajo, da so že rojeni narodni sodniki na Slovenskem. Konec mora biti takemu „grešnemu gospodstvu!“ Njih pokoj bo narodu slovenskemu večje koristi, kakor njih slava!

(Pogreb) rajkega kneza in škofa Zwergerja bo v soboto dopoldne. Govoril bo mil. labodski knez in škof dr. M. Napotnik. — Škofa Binderja pa so pokopali danes.

(Dolenjske železnice.) Dela od Ljubljane do Grosuplje so zdaj večinoma dovršena, in le pri kolodvorih, stražnicah in skladiščih se zdaj še dovršujejo, ter proga, oziroma tir, sproti pregleduje, popravlja in podsipa. Owire pri vodovodih med Šmarjem in Vel. Laščami bodo kmalu odstranjene in boče s tem na tej progi le še oni del proti Kočevju v poštev jemati. Ker pa deluje tu na jedni strani lokomotiva, na drugi pa je delavcev zadostno v porabi, se je tudi pri izvrševanju potrebnih del pri poslopih ondodnih postaj nadejati kmalu dovršitve. Le pri kočevskem kolodvoru bode stvar nekoliko zakasnela, ker bode tam treba napraviti tudi vrtilno ploščo — takozvano „Drehseheibe“ — za lokomotivo, ker je tu konečna postaja. Isto velja za zdaj seveda tudi gledé Straže (Novega Mesta).

(Štajerski duhovniki) so našemu „Narodu“ blizu pri sreč. Kadar le more, jih stavi kranjskim trdovratnim fanatikom v vzgled. Mislilo bi se tedaj, da so morda štajerski duhovni gospodje posebni prijatelji „Narodovi“. To misel bi utegnili marsikaj vzbuditi; mej drugim bi utegnili to potrjevati izkaz daril Ciril-Methodovi družbi, ki ga ima „Narod“ v svoji 176. številki zato, ker so dotična darila se doposlala „Narodovemu“ vredništvu. Dobili smo v tem oziru pojasnilo, iz katerega povzemamo, da je jeden proti volji vseh ostalih gospodov darila poslal listu, ki ga vsi obsojajo. To prijavljamo zato, da izprevidijo lahko naši bralci, kako se gospodje duhovniki štajerski ustavljajo tudi najmanjšemu sumu, da so si z „Narodom“ dobri.

*) Izraz „Rodoljubov“.

(Kanonično vmeščena) sta bila danes č. g. g.: Franc Kumer, doslej župnik v Mošnjah, na župnijo Vrhniko in Janez Berlic, doslej župnik na Bohinjski Beli, na župnijo Mošnje.

(Kopališče.) Olepševalno društvo v Mozirju postavilo je ob Savinji za tamošnje razmere lepo in prostorno kopališče. To bode gotovo ugajalo domačinom, tujcem in sploh vsem, ki si žele svoje telo okrepiti v zdravi in bistri Savinji.

(Miha Jerković,) profesor prirodznanstva na varaždinski gimnaziji, je te dni umrl po dolgi bolezni. Pisal je nekaj učenih razprav. Hrvaški listi ga hvalijo, da je bil dober pedagog in čist značaj.

(Rajski g. Fr. Gestrin) je zapustil vse svoje premoženje, vredno do 25.000 gld., „Pisateljskemu društvu“ v Ljubljani. Pokopali so ga danes ob polu 6. uri popoldne. Slovenska društva so se udeležila pogreba.

(Štipendije na kmetiški šoli na Grmu.) Deželni odbor kranjski razpisuje ravnokar 9 štipendij za obiskovanje kmetiške šole na Grmu. Prednost do teh štipendij imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom pečali. Štipendovani učenci dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v zavodu, obleko si pa morajo sami priskrbovati. Lastnoročno pisane slovenske prošnje, katerim je priložiti rojstni list, zadnje spričevalo dovršenih šol, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju, kakor tudi župnijsko spričevalo o lepem vedenju, izročiti je do 15. septembra t. l. vodstvu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu.

(Preselil se je) te dni priljubljeni c. kr. okr. sodnik g. dr. Vovšek iz Brezice v Maribor. Na njegovo mesto pride c. kr. okr. sodnik iz Sevnice.

(Mrtvega so našli) dne 13. avgusta nekega tujca nekoliko od okrajne ceste, ki pelje iz Zagradca v Ambrus. Oslabel je na potu. Hotel je pod drevesom počivati in našel je smrt. Bil je pokopan v Zagradcu dne 15. avgusta. Star je bil okoli 40 do 50 let, srednje, čvrste postave. Imel je pri sebi 7 gld. denarja, pisma pa nikakega. Nihče ne vé, od kod bi bil. Bil je precej čedno oblečen.

(Na šoli na Grmu) pri Rudolfovem na Dolenjskem prične se novo šolsko leto 1893/94 s 3. novembrom t. l. Pouk je slovenski. Pouk traja dve leti ter obseza sledeče predmete: verouk, slovenski jezik, zemljepisje, računstvo, geometrijo in geometrično risanje, risanje in praktično zemljemerstvo, fiziko, kemijo, živalstvo, rastlinstvo, rudnistvo, poljedelstvo, rastlinarstvo, živinarstvo, živinozdravilstvo, trtarstvo, kletarstvo, sadjarstvo, zelenjadarstvo, čebelarstvo, petje, in slednjič nemški jezik kot neobligaten predmet. Pogoji sprejetve v to šolo so: 1. da pritrdé vstopu v šolo stariši, oziroma varuhi; 2. da je prosilec dovršil 16. leto; le če je kdo telesno posebno krepak, sprejme se tudi po dovršenem 15. Kdor je pa že 24. leto dovršil, se ne sprejme več; 3. da je prosilec z dobrim vspehom dovršil ljudsko šolo, ali 4. da je obiskaval kako meščansko ali srednjo šolo, kar mora dokazati s poslednjega tečaja spričalom; 5. da je telesno sposoben, izvrševati navadna kmetijska dela brez posebne težave, osobito da ni telesno pohabljen. — Učenci dobijo v zavodu stanovanje in hrano ter plačujejo za to 9 gld. na mesec; šolnina znaša 20 gld. na leto. — Gospodarjem, kateri želé svoje gospodarstvu namenjene sinove v kmetiški šoli strokovno izobraziti, priporočamo ta narodni domači zavod najtopleje. To osobito posestnikom vinogradov, da se tu njih sinovi temeljito ameriških kultur priučijo.

(Pri graškem deželnem sodišču) ne poznajo menda § 19. naših temeljnih postav. Ustanovila se je posojilnica pri Mariji Snežni blizu Cmureka, ki spada že pod graško deželno sodišče. Tija je poslala svoja pravila v pregled. Toda sodišče je je vrnilo, ker so slovenska. — O, sodišče graško ni najvišja inštanca, ne! Posojilnica se bode pritožila.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 6. do 12. dne avgusta je bilo rojenih 24, umrlo jih je pa v tem času 32. Mej poslednjimi je 11 tujcev in 12 iz zavodov. Jeden je umrl za ošpicami, 1 za škariatico, 1 za vrtico, 3 za jetiko, 1 za vnetjem sopilnih organov, 3 za želodčnim katarom, 1 vsled mrtvouda, 4 za starostno oslabelostjo, 1 vsled samomora in 16 za različnimi boleznimi. Zboleli so 3 za ošpicami, 2 za škariatico, 2 pa za vrtico.

(Peroka.) Včeraj dopoldne se je poročil v župni cerkvi v St. Vidu nad Ljubljano tovarnar in

veleposestnik g. Iv. Baumgartner z vdovo M. Maličevco, roj. Valentovo pl. Marchthurnovo, hčerjo g. dr. Valente.

(Razstavljena) bila sta v Kamniku minoli teden kipa sv. Cirila in Metoda. Izdelal jih je kipar gosp. Fran Tončič v Kamniku po naročilu preč. gosp. župnika Štefana Faganelja ta cerkev v Biljah pri Gorici. Visoka sta blizu do dva metra. — Pri teh kipih (že šesti par) zasluži g. Tončič najboljšo priporočilo.

(Vprašanje do slavne c. kr. finančne direkcije.) Po nekaterih krčmah v mestu in v trafiki pri dolenski mitnici prodajajo se smodke portorike in kratke namesto po 3½, oziroma 2½, kr. — po 4 in 3 kr., viržinke pa po 6 kr. — Slavno c. kr. finančno direkcijo uljudno vprašamo: Kdo je tem strankam dal licenco, da nas konsumente s temi samolastnimi manipulacijami — pritiskajo? Ob enem pa prosimo, da se pride temu počenjanju prej kot mogoče v okom.

(Vojni erar) kupi po trgovski navadi pšenice 3450 meterskih centov in rži 8650 meterskih centov za zalogo sočivja in moke v Mariboru, potem za ondota vojaška oskrbovalna skladišča 5800 meterskih centov rži v Gradcu, 3800 met. centov rži v Celovcu; ovsu: 12.000 met. centov v Gradcu, 9350 met. centov v Mariboru, 450 meterskih centov v Trstu, 1800 met. centov v Gorici in 650 meterskih centov v Pulju. Kupne ponudbe sprejema do 7. septembra t. l. intendancija 3. voja. Natančnejši pogoji pregledajo se lahko pri vsakem oskrbovalnem skladišču, potem pri političnih okr. oblastvih in deželnih kmetijskih društvi vojnega okraja.

Društva.

(Poročilo o VI. shodu zaveze gasilnih društev kranjskih), o čegar vršitvi dné 13. t. m. in dnevnem redu smo v predzadnji številki omenjali, dopolnjujemo danes v sledečem: Shod, katerega se je udeležil g. ces. svetnik Mur-nik kot zastopnik dež. odbora, ter zastopniki in pooblaščenici 30 zunanjih društev kranjskih, otvoril je načelnik g. Doberlet kot predsednik in pozdravil navzoče, na kar se je prešlo k posameznim točkam dnevnega reda. Vlog bilo je v pretečenem društvenem letu 297, odbornih sej 5. Vseh gasilnih društev na Kranjskem je sedaj 69, zavezi pristopilo jih je izmed teh 48. — V zadnji odborovi seji posvetovalo se je o podporah, ki naj bi se delile iz dež. zavarovalnega zaklada. O teh so se doposlali dež. odboru dotični predlogi. Zadeva o enotnem službenem redu in enakolični uniformi, kakor tudi vežbalniku, rešila se je na shodu gasilnih društev v Inomostu dne 10. sept. 1892, katerega ste se iz Kranjske udeležila 2 zastopnika-odposlanca. Jednako-lično uniformo je c. kr. deželna vlada odobrila. Občni službeni red je sestavljen in bo v kratkem tiskan, potem pa se bode razdelil mej posamezna društva; istotako tudi vežbalnik v slovenskem jeziku. — Na to je poročal blagajnik gosp. A. C. Achtschin o stanju blagajnice. Dohodkov imela je ta v preteklem društvenem letu 1334 gld. 32 kr., stroškov 566 gl. 72 kr. — Pregledovalci računov našli so vse v najboljšem redu. — Poročilo o obnem službenem redu se je odobrilo, tako tudi ono gledé uniforme in vežbalnika. — Pri tem shodu je od strani zaveznega odbora izražala se želja, naj bi nekatere občine kazale gas. društvom več naklonjenosti, nekaterih gas. društev odbori pa naj bi zaveznemu odboru dosledneje poročali o važnih dogodkih (kroniki in statistiki) društva, da more zavezn. odbor s tem pridobiti pregled v tem oziru. — Tudi naj bi zunanja društva opustila do osrednega vodstva tisto mržnjo, katera so po nekod do zdaj kazala. — Nadzorovanje po deželi ki je bilo to leto pomankljivo, vršilo se bode v bodoče natančneje in gosteje. Za prihodnji (VII.) shod zaveze gasilnih društev kranjskih določilo se je zopet ljubljansko mesto.

Telegrami.

Dunaj, 17. avgusta. Grof Taaffe se je povrnil iz Nalžova.

Levov, 16. avgusta. Kakor poroča „Kurjer Lwowski“, so končno odpovedane jesenske vojaške vaje v Galiciji.

Lvov, 16. avgusta. Vse reke, katere so bile izstopile, sedaj upadajo.

Beligrad, 16. avgusta. V sodišče, ki bode sodilo bivše ministre, je izzrebanih 8 liberalcev in 8 opozicijonalcev, deloma liberalcev, deloma naprednjakov.

Sredec, 16. avgusta. V Plovdivu je bil včeraj boj mej raznimi frakcijami vladne stranke. Jeden je ubit, več pa ranjenih.

Bukarešt, 17. avgusta. Poslednjih 24 ur jih je v Braili 8 zbolelo za kolero, 12 umrlo, v Sulini 13 zbolelo, 8 umrlo, v Galacu 9 zbolelo, 2 umrlo, v Črni Vodi 2 zbolelo, 1 umrlo, v Fetestiju 3 zboleli, 5 umrlo.

Neapolj, 16. avgusta. Poslednjih 24 ur, jih je 11 zbolelo za kolero.

Pariz, 17. avgusta. Umrli je profesor Charrot.

Peterburg, 16. avgusta. Odpravijo se ruski generalni konzulati na Krfu, v Benetkah, Diabekirju, Livornu in Palermu ter podkonzulat v Zadru.

Peterburg, 17. avgusta. V sedmih gubernijah je od 30. julija do 5. avgusta 1006 ljudij zbolelo za kolero in 339 pa umrlo. V donskem ozemlju jih je pa od 6. do 9. avgusta 354 zbolelo za kolero in 147 umrlo.

Carigrad, 16. avgusta. Sultan je odposlal vojaško komisijo, ki bode ogledala sanitetne naprave pri vходу v Bospor in Dardanele. Strogo se gleda, da se ne zanesse bolezen.

London, 16. avgusta. Pri dopolnilni volitvi v Heresfordu, kateri je poprej zastopal vladni pristaš, je zmagal konservativec. Nekateri politiki to zmatrajo za znamenje, da pri novih volitvah narod obsodi irsko predlogo.

Cardiff, 16. avgusta. V Ebbw Vallu so štrajkovci pretili s silo in se je zaradi tega tja poslalo 200 vojakov. Včeraj zvečer je bilo več bojov mej štrajkovci in policijo. 25 oseb so zaprli. Bojé se še, da se bodo nemiri ponavljali.

Buenos Ayres, 17. avgusta. Danes se je začelo obsedno stanje v vsej republiki.

Umrli so:

14. avgusta. Marija Verdir, raznašalčeva žena, 62 let, Poljske ulice 16, vsled raka v želodecu. — Friderika Perko, gostija, 51 let, Kravja dolina 11, sušica možgan.

15. avgusta. Frane Gestrin, gimn. suplent, 28 let, Poljanska cesta 17, jetika. — Rudolf Vanino, brusačev sin, 5 mesecev, Florjanske ulice 15, scrophulosa.

V bolnišnici:

14. avgusta. Marija Keber, delavka, 60 let, kap.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
16	7. u. zjut.	741.7	17.0	sl. jzap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	740.5	24.0	"	del. obláč.	
	9. u. zveč.	739.5	19.6	brezv.	jasno	
Srednja temperatura 20.2° za 1.1° nad normalom						

Stanje avstro-ogerske banke

dné 14. avgusta 1893.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 460.731.000 (+ 3.525.000)
Kovinski zaklad	" 279.386.000 (+ 55.000)
Listnica	" 171.109.000 (+ 4.655.000)
Lombard	" 23.204.000 (— 154.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 20.203.000 (— 3.616.000)

Učenec in prodajalka

za trgovino z mešanim blagom se sprejmeta.

Kjé, pové vredništvo.

408 3-1

Radein Radna.

Preskušén zdravilni vrec za bolezni v mehuru in želodecu ter protin. Odlično okrepčevalna pijača, ker ima v sebi mnogo ogljenčeve kisline.

Zdravišče Slatina-Radna

pívno in kopalno zdravljenje (železne in slatinske toplice), hidropatično zdravljenje, masaža itd. — Prospekti zastoj in franko. 301 9-8

Ravnateljstvo kopališča Radna (na Štajerskem).

Katoliška tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Izšla je ravno kar kot spomin na obletnico I. slov. katol. shoda brošurica z naslovom:

Resolucije katoliškega shoda.

Praktična meditacija

za obletnico I. slov. katol. shoda,

osobito priporočljiva udeležencem shoda in kot dopolnilo imesitljem „Poročila o I. slovenskem katoliškem shodu“.

Komád stane 20 kr., po pošti 22 kr., na 10 komádov jeden po vrhu.

Naročila Katol. Tiskarni v Ljubljani, Vodnikove ulice 2.

Dunajska borza.

Dné 17. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 10 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 80 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 " 85 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	978 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	332 " 90 "
London, 10 funtov strl.	126 " 10 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 96 "
Cesarski cekini	5 " 95 "
Nemških mark 100	61 " 65 "

Dné 16. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 80 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93 " 85 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	162 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192 " — "
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma	— " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 " 30 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	67 " 50 "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	147 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2880 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " 25 "
Papirnih rubeljev 100	130 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjše dobitke.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.